

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 11973-02-13 ארז וידל חן קורן ושות' רואי חשבון - 557388006 נ' מדינת ישראל -
האוצר- רשות המיסים (תיק מוביל ברשימת 100 התיקים המאוחדים עם תיק זה)

מספר בקשה: 36

בפני כבוד השופטת, סגנית הנשיאה שלהבת קמיר-וייס

מדינת ישראל- האוצר- רשות המיסים
ע"י עוה"ד אדם טהרני ואח' מפרקליטות מחוז ת"א

המבקשת (הנתבעת):

נגד

ארז וידל חן קורן ושות' רואי חשבון ואח'
ע"י עוה"ד סביר רבין ואח'

המשיבים (התובעים):

החלטה

1. בפניי בקשת הנתבעת לדחייה על הסף של עילת התביעה להשבה בגובה הזיכוי אשר ניתן לתובעים אשר עשו שימוש במערכת השע"ם על דרך של קיזוז מהתשלום בו חויבו התובעים בגין השימוש במערכת והמכונה "פלוגתת הקיזוזים" (להלן: "פלוגתת הקיזוזים") - מחמת מעשה בית דין, ודחייה על הסף של טענות התובעים ביחס לגבייה שביצעה הנתבעת בתקופה החל מיום 12.02.00 ועד ליום 12.02.05 (להלן: "התקופה המוקדמת") מחמת התיישנות וזאת בנוגע לתביעות אשר הדיון בהן אוחד בהליך דנן.
2. בתמצית, מבססת הנתבעת טענתה, לדחייה על הסף מחמת מעשה בית דין, על החלטת בית המשפט לעניינים מנהליים בת"מ (מנהליים ת"א) 115/07 עופר מנירב, רו"ח נ' מדינת ישראל-רשות המיסים, (11.08.15) (להלן: "פסק הדין החלקי") במסגרתה נדחתה טענת התובע הייצוגי בהקשר זה מחמת העדר סמכות עניינית ועל החלטת בית המשפט העליון במסגרת עע"מ 7741/15 עופר מנירב, רו"ח נ' מדינת ישראל-רשות המיסים, (22.10.17) (להלן: "פסה"ד מיום 22.10.17") בה נדחתה הטענה לגופה ואושר פסק הדין של בית המשפט המנהלי לגבי עניין זה.
3. טענת הנתבעת לדחיית טענות התובעים לגבי התקופה המוקדמת מחמת התיישנות, בתמצית, הינה כי לא מתקיימת עילה לעיכוב מרוץ ההתיישנות, שכן סעיף 15 לחוק

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 11973-02-13 ארז וידל חן קורן ושות' רואי חשבון - 557388006 נ' מדינת ישראל -
האוצר- רשות המיסים (תיק מוביל ברשימת 100 התיקים המאוחדים עם תיק זה)

- 1 ההתיישנות, תשי"ח-1958 (להלן: "חוק ההתיישנות") אינו חל על המקרה דנן, שכן
2 התובענה הייצוגית לא נדחתה (למעט ביחס לפלוגתת הקיזוזים) אלא התקבלה, וכך הואיל
3 ובתובענה הייצוגית לא נתבעו סעדים בגין התקופה המוקדמת, הרי שאין בה כדי לעכב את
4 מרוץ ההתיישנות ביחס אליהם.
- 5 כך שלטענת הנתבעת בכדי למנוע התיישנות תביעות ההשבה בנוגע לתקופה המוקדמת היה
6 על התובעים להגיש תביעותיהם כבר בשנת 2007 במקביל להגשת הבקשה לאישור התובענה
7 הייצוגית.
- 8 עוד נטען, כי אין בסעיף 21 לחוק תובענות ייצוגיות, תשס"ו-2006 (להלן: "החוק"), כל
9 קביעה בנוגע למרוץ ההתיישנות, אלא הגבלת הסעד אותו מוסמך בית המשפט לתת
10 במסגרת התובענה הייצוגית לתקופה שתחילתה עד 24 חודשים לפני הגשת הבקשה
11 לאישור, תוך הבהרה כי אין באמור לגרוע מזכותו של כל חבר בקבוצה להגיש תובענה
12 אישית לסעד בגין אותה עילה ביחס לתקופות נוספות.
- 13 כן נטען, כי סעיף 26(א) לחוק אינו רלבנטי לענייננו, הואיל והוא מתייחס רק בנוגע לתקופה
14 הנכללת בתובענה הייצוגית.
- 15 לבסוף נטען, כי אי קבלת טענת ההתיישנות תחתור תחת הגנות אשר הוקנו לרשויות
16 הציבוריות בחוק לשם הגנה על קופת הציבור והצורך ביציבות תקציבית.
- 17
- 18 4. התובעים בתשובתם טענו כי יש לדחות את הבקשה.
- 19 תמצית טענותיהם בנוגע לפלוגתת הקיזוזים היא, כי אין מעשה בית דין בנוגע לפלוגתת
20 הקיזוזים, הואיל וזו לא נדונה לגופה אלא נדחתה עקב העדר סמכות עניינית לדון בה
21 במסגרת התובענה הייצוגית, הואיל ואינה נכנסת לגדרו של פרט 11 לתוספת השנייה לחוק
22 וזאת מבלי שנבחנו העובדות העומדות בבסיס פלוגתת הקיזוזים.
- 23 לפיכך נטען כי המקום לדון בפלוגתת זו הוא במסגרת התובענות האישיות, שכן לא היה
24 לתובעים יומם בבית המשפט לגבי אותה פלוגתה ולא נקבע ממצא פוזיטיבי ביחס לאותה
25 פלוגתה (למעט שאינה נכללת בפרט 11 לתוספת השנייה לחוק).
- 26 כן נטען, כי לא ניתן לראות באמירות אגב של בית משפט כמקימות השתק פלוגתה, לרבות
27 ממצא שלא היה נחוץ לצורך הכרעה בהליך.
- 28
- 29 5. בנוגע לטענת ההתיישנות נטען, בתשובת התובעים, כי הסוגיה העולה במקרה דנן טרם
30 הוכרעה בפסיקה ואף טרם נדונה באופן ישיר. לא ניתן לקבל פרשנות אשר משמעותה הוא
31 עידוד הגשת תביעות אישיות במקביל לכל בקשה לאישור תובענה ייצוגית להשבה המוגשת
32 כנגד רשות, הואיל ולפי סעיף 21 לחוק הוגבל הסעד שניתן במסגרת התובענה הייצוגית
33 לתקופה אשר תחילתה 24 חודשים לפני הגשת הבקשה לאישור.

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 11973-02-13 ארז וידל חן קורן ושות' רואי חשבון - 557388006 נ' מדינת ישראל -
האוצר- רשות המיסים (תיק מוביל ברשימת 100 התיקים המאוחדים עם תיק זה)

1 אין זה סביר לצפות מהתובעים להגיש תביעות אישיות בתקופת ניהולו של ההליך הייצוגי.
2 הואיל והבקשה לאישור התובענה הייצוגית נדחתה בהחלטת בית המשפט המחוזי מיום
3 07.01.08, הרי שבהתאם להוראות סעיף 26(ב) לחוק לא תסתיים תקופת ההתיישנות של
4 תביעה אישית מאותה עילה, לפני שחלפה שנה מהיום בו הפכה ההחלטה חלוטה ובלבד
5 שלא התיישנה במועד הגשת הבקשה לאישור.
6 על ההחלטה הוגש ערעור, שהתקבל ביום 06.09.11, והדיון בבקשה הוחזר לבית המשפט
7 לעניינים מנהליים, אשר אישר ביום 13.08.12 הגשת התובענה הייצוגית, אך המחלוקת
8 בדבר חוקיות הגבייה נותרה והוכרעה סופית רק במסגרת פסה"ד מיום 22.10.17.
9 נטען, כי ניתן להחיל את סעיף 26(א) לחוק, כך שרואים, לעניין התיישנות, בכל חברי
10 הקבוצה, כפי שהוגדרו בהחלטה המקבלת את הבקשה לאישור תובענה ייצוגית, כמי
11 שהגישו תובענה במועד בו הוגשה הבקשה לאישור ולכן נעצרת לגביהם תקופת ההתיישנות.
12 פרשנות זו מתחייבת לנוכח ההסדר אשר נקבע בסעיף 26(ד) לחוק הקובע שלא תסתיים
13 תקופת ההתיישנות לגבי תביעתו הנובעת מאותה עילת תביעה, של אדם אשר ביקש שלא
14 להיכלל בקבוצה או שלא יחול עליו הסדר פשרה, לפני שתחלוף שנה מיום שהודיע כאמור,
15 ובלבד שתביעתו לא התיישנה במועד הגשת הבקשה לאישור.

דיון והכרעה

17
18 6. לנוכח חשיבות המועדים אשר בהליכי התובענה הייצוגית יובאו אלה בקצרה :
19 12.02.07 – הוגשה הבקשה לאישור התובענה הייצוגית בת"מ 115/07 (להלן: "הבקשה
20 לאישור").
21 07.01.08 – נדחתה הבקשה לאישור הבקשה לאישור.
22 06.09.11 – התקבל הערעור על ההחלטה הדוחה את בקשה האישור וזו הוחזרה לבית
23 המשפט קמא.
24 13.08.12 – ניתנה ההחלטה המקבלת את הבקשה לאישור ומוסיפה את פלוגתת הקיזוזים
25 (להלן: "החלטת האישור").
26 11.08.15 – ניתן פסק הדין החלקי המקבל את התובענה הייצוגית ודוחה בהעדר סמכות
27 את פלוגתת הקיזוזים.
28 05.01.16 – ניתן פסק דין משלים לעניין סכומי הגמול לתובע הייצוגי ושכ"ט למייצג.
29 22.10.17 – ניתן פסק-הדין מיום 22.10.17, בערעורים על פסקי הדין של בית המשפט
30 לעניינים מנהליים בת"מ 115/07, במסגרתו קוצרה תקופת ההשבה לעשרים וארבעה
31 חודשים שלפני הגשת הבקשה לאישור.
32 11.11.20 – ניתן פסק הדין בדיון הנוסף (דנ"פ 8626/17) בנוגע לסוגיית תקופת ההשבה
33 שממועד הגשת הבקשה לאישור ועד הודעת החדילה או אישור התובענה כיייצוגית (להלן :

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 11973-02-13 ארז וידל חן קורן ושות' רואי חשבון - 557388006 נ' מדינת ישראל -
האוצר- רשות המיסים (תיק מוביל ברשימת 100 התיקים המאוחדים עם תיק זה)

1 "התקופה המאוחרת" לגבי תביעת השבה ייצוגית כנגד רשות. במסגרתו הושבה על כנה
2 פסיקת בית המשפט לעניינים מנהליים מהימים 11.08.15 ו- 05.01.16 לעניין תקופת
3 ההשבה.

4
5 7. במסגרת ההליך שבפניי אוחד הדיון בתביעות השבה אישיות אשר הוגשו על ידי מייצגים
6 לקבלת הסעד בגין התקופות אשר אינן נכללות בתובענה הייצוגית (ת"מ 115/07). התביעות
7 האישיות הוגשו החל מיום 29.10.12 ועד ליום 27.04.17, הדיון בהן אוחד כאמור וההליכים
8 בהן עוכבו מעת לעת עד להכרעה בתובענה הייצוגית.

9

10 **טענת ההתיישנות**

11 8. אקדים ואציין, כי אין מחלוקת (כפי שעולה מהאמור בסעיף 5 לכתב התביעה בהליך דנן)
12 כי התקופה המוקדמת לא נכללה בתובענה הייצוגית.
13 התקופה המוקדמת לא נכללה בתובענה הייצוגית, הואיל וסעיף 21 לחוק קובע כי:

14

15 **"אשר בית המשפט תובענה ייצוגית בתביעת השבה נגד רשות, לא יחייב את**
16 **הרשות בהשבה לגבי תקופה העולה על 24 החודשים שקדמו למועד שבו**
17 **הוגשה הבקשה לאישור; אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מזכותו של כל חבר**
18 **בקבוצה שבשמה מנוהלת התובענה הייצוגית לתבוע, בשל אותה עילה, סעד**
19 **גם לגבי תקופות נוספות."**

20

21 כך גם עולה מהאמור בפסקה 3 להחלטת האישור.

22

23 המחלוקת בין הצדדים בתובענה הייצוגית לגבי פרשנותו של סעיף 21 לחוק הייתה לגבי
24 הכללת התקופה המאוחרת בתקופת ההשבה אשר בגינה ינתן סעד במסגרת התובענה
25 הייצוגית ולא בנוגע לתקופה המוקדמת.

26 בהליך דנן הצדדים חלוקים לגבי ההשלכות של הוראות סעיף 21 לחוק בנוגע להתיישנות
27 תביעה אישית לסעד בגין התקופה המוקדמת.

28

29 9. כמו כן, חלוקים הצדדים לגבי השלכות הוראות סעיף 26 לחוק, על התיישנות תביעה
30 אישית לסעד בגין התקופה המוקדמת.

31 מטעמי נוחות מובא סעיף 26 לחוק בשלמותו, להלן:

32

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 11973-02-13 ארז וידל חן קורן ושות' רואי חשבון - 557388006 נ' מדינת ישראל -
האוצר- רשות המיסים (תיק מוביל ברשימת 100 התיקים המאוחדים עם תיק זה)

1   "א) אישר בית המשפט תובענה ייצוגית לפי הוראות סעיף 8, יראו, לענין
2   התיישנות, את כל מי שנמנה עם הקבוצה שהגדיר בית המשפט לפי הוראות
3   סעיף 10 כאילו הגיש תובענה במועד שבו הוגשה הבקשה לאישור.
4   (ב) דחה בית המשפט בקשה לאישור או מחק אותה, לא תסתיים תקופת
5   ההתיישנות של תביעה של אדם שנמנה עם הקבוצה שבשמה הוגשה
6   הבקשה לאישור, הנובעת מאותה עילת תביעה, לפני שחלפה שנה מהיום
7   שבו החלטה בבקשה לאישור הפכה חלוטה, ובלבד שתביעתו של אותו אדם
8   לא התיישנה עד למועד שבו הוגשה הבקשה לאישור.
9   (ג) הגדיר בית המשפט את הקבוצה שבשמה תנוהל התובענה הייצוגית, לפי
10   הוראות סעיף 10, באופן שאינו כולל את כל מי שנמנה עם הקבוצה שבשמה
11   הוגשה הבקשה לאישור, או החליט בית המשפט על שינוי הגדרת הקבוצה,
12   לא תסתיים תקופת ההתיישנות של תביעתו של אדם שלא נכלל בהגדרת
13   הקבוצה כאמור, הנובעת מאותה עילת תביעה, לפני שחלפה שנה מהיום שבו
14   הפכה החלטת בית המשפט לענין הגדרת הקבוצה כאמור חלוטה, ובלבד
15   שתביעתו של אותו אדם לא התיישנה עד למועד שבו הוגשה הבקשה
16   לאישור.
17   (ד) הודיע אדם על רצונו שלא להיכלל בקבוצה שבשמה תנוהל התובענה
18   הייצוגית לפי הוראות סעיף 11 או על רצונו שלא יחול עליו הסדר פשרה לפי
19   הוראות סעיפים 18(ו) או 19(ד), לא תסתיים תקופת ההתיישנות של תביעתו,
20   הנובעת מאותה עילת תביעה, לפני שחלפה שנה מיום שהודיע כאמור, ובלבד
21   שתביעתו של אותו אדם לא התיישנה עד למועד שבו הוגשה הבקשה
22   לאישור.
23   (ה) הורה בית המשפט כי הקבוצה שבשמה תנוהל תובענה ייצוגית תכלול רק
24   אדם שהודיע לבית המשפט על רצונו להצטרף אליה, בהתאם להוראות סעיף
25   12, לא תסתיים תקופת ההתיישנות של תביעתו של אדם הנמנה עם הקבוצה
26   שבשמה הוגשה הבקשה לאישור אשר לא הודיע על רצונו להצטרף לתובענה
27   הייצוגית, הנובעת מאותה עילה, לפני שחלפה שנה מהמועד האחרון שבו היה
28   עליו להודיע על רצונו כאמור, ובלבד שתביעתו של אותו חבר קבוצה לא
29   התיישנה עד למועד שבו הוגשה הבקשה לאישור."

30
31   10. יש לשים לב כי בעוד סעיף 21 לחוק מתייחס רק למקרה בו אושרה כתובענה ייצוגית תביעת
32   השבה כנגד רשות, מתייחס סעיף 26 לחוק לאישור או לדחייה של כל בקשה לאישור תובענה
33   ייצוגית, לא רק כנגד רשות ולא רק להשבה.

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 11973-02-13 ארז וידל חן קורן ושות' רואי חשבון - 557388006 נ' מדינת ישראל -
האוצר- רשות המיסים (תיק מוביל ברשימת 100 התיקים המאוחדים עם תיק זה)

11. הסוגיה בדבר תקופת ההתיישנות של תביעה אישית של מי שנכלל בקבוצה בשמה מנוהלת
תובענה ייצוגים בעילת השבה כנגד רשות, בנוגע לסעד מאותה עילה בגין תקופה הקודמת
לתקופה בגינה ניתן סעד במסגרת התובענה הייצוגית (להלן: "התביעה האישית") טרם
זכתה לדיון מעמיק וקביעת הלכה מחייבת. בפסקי הדין אשר ניתנו בסוגיות דומות או
קשורות אין פרשנות אחידה.
בע"א 546/04 עיריית ירושלים נ' שרותי בריאות כללית (20.08.2009) נקבע כי:

"בסיפא לסעיף 21 לחוק תובענות ייצוגיות צוין כי אין באמור כדי לפגוע בזכותו
של כל חבר בקבוצה שבשמה מנוהלת התובענה הייצוגית לתבוע בשל אותה
עילה סעד לגבי תקופות נוספות. אכן, חוק תובענות ייצוגיות אינו פוגע בזכותו
של תובע לתבוע השבה בתביעה אישית".

לפי האמור, הסיפא לסעיף 21 לחוק אינה מעניקה לתובע מאום, אלא רק אינה פוגעת
בזכות הקיימת לו.
בבג"ץ 2171/06 שני כהן נ' יו"ר הכנסת (29.08.2011) (להלן: "עניין כהן") נקבע כי:

"היה ואושרה התובענה הייצוגית ובית המשפט פסק לטובת הקבוצה, סעיף
21 לחוק קובע את גדרו של סעד ההשבה ומעמידו על 24 חודשים בלבד, תוך
מתן אפשרות להמשיך ולתבוע את יתרת הסכום בתביעה אישית".

כך שלפי האמור, הסעיף מעניק לתובע אפשרות להמשיך ולתבוע את יתרת הסכום, היה
והתובענה אושרה ובית המשפט פסק לטובת הקבוצה. לא ברור העיגון לקביעה זו בלשון
הסעיף בו לא קיימת התייחסות לפסיקה לטובת הקבוצה אלא לאישור התביעה כיייצוגית
בלבד. בפסיקה מאוחרת יותר, הגם של ערכאה נמוכה ת"ק (תביעות קטנות ת"א) -44881-
11-16 רון פיין נ' מדינת ישראל (17.06.2018) מציינ בית המשפט כי:

"סעיף 21 לחוק קובע אפוא כי אין באישור תביעה ייצוגית כדי לגרוע מזכותו
האישית של חבר הקבוצה לתבוע השבה בהתייחס לתקופה העולה על 24
חודשים שקדמו למועד הגשת התביעה הייצוגית. עם זאת יוטעם, כי אין
בהוראת הסעיף האמור כדי להרחיב את תקופת ההתיישנות מעל שבע שנים
מיום בו נולדה עילת התביעה".

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 11973-02-13 ארז וידל חן קורן ושות' רואי חשבון - 557388006 נ' מדינת ישראל -
האוצר- רשות המיסים (תיק מוביל ברשימת 100 התיקים המאוחדים עם תיק זה)

12. בסעיף 21 לחוק אין הוראה הנוגעת להתיישנות התביעה האישית הנובעת מאותה עילה
בנוגע לסעד בגין תקופות אחרות.

סעיף 21 עוסק בהגבלת התקופה בגינה יינתן סעד במסגרת תובענה ייצוגית להשבה כנגד
רשות והותרת זכות בידי כל חבר בקבוצה בשמה מנוהלת התובענה הייצוגית להגיש את
התביעה האישית הנובעת מאותה עילה לסעד בגין תקופות אחרות, בעוד סעיף 26 הוא
הסעיף בחוק העוסק בהתיישנות.

בנוגע לסעיף 26 לחוק נקבע בע"ע (עבודה ארצי) 559/05 עלי ברמן ו 22 אח' - אורט ישראל
בע"מ (18.01.2007) כי:

"ככלל עובד אינו יכול להבנות מתביעתו של אחר לשם עצירת מרוץ
ההתיישנות. חריג לכלל זה מהווה סעיף 26 לחוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו
– 2006 הנושא את הכותרת התיישנות ...
מלשון הסעיף עולה, כי התקופה ממועד הגשת הבקשה לאישור תובענה
ייצוגית ועד שהחלטה בה הפכה חלוטה אינה נכללת במניין תקופת
ההתיישנות."

אולם בפסיקה מאוחרת יותר של בית הדין הארצי לעבודה בע"ע (ארצי) 54930-05-12 -
דבורה גלפר - שירותי בריאות כללית בע"מ (12.01.2017) נקבע לעומת זאת כי:

"הוראות סעיף 26 לחוק התובענות הייצוגיות אינן מקפאות את מרוץ
ההתיישנות אלא מעניקות למי שנמנה על הקבוצה שנה נוספת להגשת
תביעתו האישית. ותו לא.
... באשר להוראות סעיף 15 לחוק ההתיישנות, אין המערערות יכולות
להבנות ממנו היות שהוראות סעיף זה נוגעות לתביעה שהוגשה על ידי אותו
התובע ולא לתובע פוטנציאלי הנסמך על תביעתו של אחר (ראו ע"א
8500/02 זמיר סוכנויות לביטוח בע"מ נ' ארט חברה לביטוח בע"מ,
(4.9.03))."

ובפסיקת בית המשפט המחוזי בת"צ (מחוזי ת"א) 42796-09-14 ליאור שחטר נ' רשות
מקרקעי ישראל (01.04.2019) נקבע כי:

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 11973-02-13 ארז וידל חן קורן ושות' רואי חשבון - 557388006 נ' מדינת ישראל -
האוצר- רשות המיסים (תיק מוביל ברשימת 100 התיקים המאוחדים עם תיק זה)

1 "מנוסח סעיף 26, על כל תתי סעיפיו, עולה בברור כי הכוונה להתיישנות
2 תביעה אישית של אדם הנמנה עם הקבוצה, בין לעת קבלת בקשת האישור
3 (סעיף 26(א)) ובין לעת דחיית הבקשה (סעיף 26(ב)), וכן הלאה לגבי כל אחת
4 מהאופציות המנויות בסעיף 26".

5

6 13. הלכה פסוקה היא כי תחולתן של הוראות חוק ההתיישנות, תשי"ח-1958 (להלן: "חוק
7 ההתיישנות"), היא כללית ואינה נשללת אלא בהוראה מפורשת בחוק אחר, כפי שנקבע
8 בדנ"א 1595/06 עזבון המנוח אדוארד ארידור ז"ל נ' עיריית פתח תקווה, סו(2) 58 (2013):

9

10 "חוק ההתיישנות הינו חוק כללי ורחב שבא ליצור הסדר מקיף ואחיד בנוגע
11 לכל "תביעה לקיום זכות כל שהיא" (סעיף 2 לחוק ההתיישנות). משכך,
12 שלילת תחולתו של חוק ההתיישנות על עניין מסוים צריכה ככלל להיעשות
13 באופן מפורש וברור."

14 וכן כי:

15 "לא יעלה על הדעת ששלילתו של חוק ההתיישנות תעשה על דרך הרמיזה
16 אלא באמירה ברורה ומפורשת".

17

18 (ראו גם פסיקת בית המשפט העליון בע"א 6731/19 עזבון המנוח מוחמד עבד אלרחמן אבו
19 ראס, עבד אלוהאב אבו ראס, ח'אלד אבו ראס ואח' נ' רשות מקרקעי ישראל מדינת
20 ישראל, (24.02.21)).

21

22 לפיכך, אני מוצאת כי רק הוראות מפורשות וברורות בחוק גוברות על הוראות חוק
23 ההתיישנות, ובהעדר הוראה מפורשת חלות הוראות חוק ההתיישנות.

24

25 הואיל ובסעיף 21 לחוק אין כל הוראה מפורשת באשר להתיישנות, הרי שאין בה להוציא
26 את התביעה האישית לסעד בגין תקופות נוספות מתחולת הוראות חוק ההתיישנות.

27

28 14. סעיף 26 לחוק קובע הסדרי התיישנות מפורשים וברורים בהתקיים הנסיבות המפורטות
29 בסעיפי המשנה. בהתקיים הנסיבות המפורטות בסעיפי המשנה (ב) – (ה) נקבע כי לא
30 תסתיים תקופת ההתיישנות של תביעה של אדם שנמנה עם הקבוצה, שבשמה הוגשה
31 הבקשה לאישור, הנובעת מאותה עילת תביעה, לפני שחלפה שנה מהיום שבו התרחשה

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 11973-02-13 ארז וידל חן קורן ושות' רואי חשבון - 557388006 נ' מדינת ישראל -
האוצר- רשות המיסים (תיק מוביל ברשימת 100 התיקים המאוחדים עם תיק זה)

- 1 הנסיבה המפורטת, ובלבד שתביעתו של אותו אדם לא התיישנה עד למועד שבו הוגשה
2 הבקשה לאישור.
3 הנסיבות הן החלטה חלוטה הדוחה את הבקשה לאישור, אי הכללת האדם בהגדרת
4 הקבוצה, הודעת אדם על רצונו שלא להיכלל בקבוצה או בהסדר פשרה, אי הודעה על רצונו
5 להיכלל בקבוצה.
6 הואיל ובמקרה דנן קיבל בית המשפט את הבקשה לאישור ולא התקיימה אף אחת
7 מהנסיבות שפורטו לעיל, הרי שאין בהסדרים אלה להשפיע על מועד התיישנות התביעה
8 האישית.
9
10 15. איני מקבלת טענת התובעים כי ההחלטה אשר דחתה את בקשת האישור (מיום 07.01.08)
11 מקיימת את הנסיבה הנזכרת בסעיף 26(ב) לחוק, הואיל והחלטה זו בוטלה בערעור (ביום
12 06.09.11), יתר על כן אף אחת מהתביעות שבפניי לא הוגשה תוך שנה ממועד פסק הדין
13 בערעור ולפיכך לא היה בכך להועיל בנסיבות דנן.
14
15 16. הנסיבה היחידה אשר התקיימה בנוגע לחברי הקבוצה היא זו המפורטת בסעיף 26(א)
16 הקובע :
17
18 **"(א) אישר בית המשפט תובענה ייצוגית לפי הוראות סעיף 8, יראו, לענין**
19 **התיישנות, את כל מי שנמנה עם הקבוצה שהגדיר בית המשפט לפי הוראות**
20 **סעיף 10 כאילו הגיש תובענה במועד שבו הוגשה הבקשה לאישור".**
21
22 ההוראה היחידה בנוגע להתיישנות היא כי במקרה זה יראו, לענין התיישנות, את כל חברי
23 הקבוצה כאילו הגישו תובענה במועד בו הוגשה הבקשה לאישור.
24 לנוכח הוראה זו התביעות אשר אוגדו בתובענה הייצוגיות שאושרה, לא התיישנו ככל שהן
25 לא התיישנו עד למועד שבו הוגשה הבקשה לאישור.
26
27 17. כל הנסיבות הנזכרות בסעיף 26 לחוק הן במסגרת ניהול ההליך הייצוגי ואינן תלויות
28 בתוצאתו והן באות למנוע, באותם מקרים קונקרטיים, מהתיישנות תביעות לפי הוראות
29 חוק התיישנות.
30 אולם, את הוראת סעיף 26(א) לחוק ניתן לשלב עם סעיפים 15 ו- 16 לחוק התיישנות
31 הקובעים כי :

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 11973-02-13 ארז וידל חן קורן ושות' רואי חשבון - 557388006 נ' מדינת ישראל -
האוצר- רשות המיסים (תיק מוביל ברשימת 100 התיקים המאוחדים עם תיק זה)

1 "15. הוגשה תובענה לפני בית משפט, לרבות בית דין דתי, והתובענה נדחתה
2 באופן שלא נבצר מן התובע להגיש תובענה חדשה בשל אותה עילה, לא יבוא
3 במנין תקופת ההתיישנות הזמן שבין הגשת התובענה ובין דחייתה.
4 16. נתעכב מנין תקופת ההתיישנות כאמור בסעיפים 10 ו-12 עד 15, לא
5 תסתיים התקופה לפני שעברה לפחות שנה אחת מן היום שבו חדל העיכוב;
6 נתעכב מנין התקופה כאמור בסעיף 11 – לא תסתיים התקופה לפני שעברו
7 לפחות שנתיים מן היום שבו חדל העיכוב".

8
9 כך שהיה והתובענה הייצוגית נדחתה באופן שלא נבצר מכל מי שנמנה עם הקבוצה להגיש
10 תובענה חדשה בשל אותה עילה לא תבוא במנין תקופת ההתיישנות התקופה שממועד
11 הגשת הבקשה לאישור ועד לדחיית התובענה הייצוגית ולא תסתיים תקופת ההתיישנות
12 לפני שעברה לפחות שנה אחת מדחיית התובענה הייצוגית.
13 אולם במקרה דנן התובענה הייצוגית התקבלה ולא נדחתה, כך שלא מתקיימים התנאים
14 של סעיף 15 לחוק ההתיישנות לעיכוב מרוץ תקופת ההתיישנות.
15 כמו כן, ההוראה שבסעיף 26(א) חלה על כל מי שנמנה עם הקבוצה שהגדיר בית המשפט
16 לפי הוראות סעיף 10 לחוק.
17 במקרה דנן הגדיר בית המשפט את הקבוצה בהחלטת האישור כך:

18
19 "ציבור המייצגים אשר עשו שימוש ב"מערכת שע"מ" בתקופה שמיום
20 12.02.2005 ועד ליום 02.05.2012, והנתבעת גבתה מהם, בתקופה הנ"ל
21 כספים שלא כדין בגין השימוש כאמור".

22
23 בעשותו כן קיבל בית המשפט את טענת התובע הייצוגי באשר להגדרת הקבוצה.
24 הגדרת הקבוצה, כפי שנעשתה, אינה כוללת בקבוצה ציבור מייצגים אשר עשו שימוש
25 ב"מערכת שע"מ" בתקופה שקדמה ליום 12.02.2005, והנתבעת גבתה מהם, בתקופה הנ"ל,
26 כספים שלא כדין בגין השימוש כאמור, ואלה אינם נמנים עם הקבוצה שהגדיר בית המשפט
27 לפי הוראות סעיף 10 ועל כן אין לראות, לענין התיישנות, כאילו הגישו תובענה במועד שבו
28 הוגשה הבקשה לאישור.
29 אין בהוראות סעיף 26 כל התייחסות לזכות של חברי הקבוצה, הנזכרת בסעיף 21 לחוק,
30 לתבוע בגין אותה עילה סעד בגין התקופות הנוספות. נראה כי זכות זו עומדת לחברי
31 הקבוצה במקביל לתובענה הייצוגית ולא יראו בתביעה כאמור משום פיצול סעדים אסור.
32 בנסיבות המקרה דנן, בו מראש לא נכללה התקופה המוקדמת בתובענה הייצוגית
33 והתובענה הייצוגית התקבלה, אין בהוראות סעיף 26 כדי להשהות את סיום תקופת

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 11973-02-13 ארז וידל חן קורן ושות' רואי חשבון - 557388006 נ' מדינת ישראל -
האוצר- רשות המיסים (תיק מוביל ברשימת 100 התיקים המאוחדים עם תיק זה))

- 1 ההתיישנות ולא מתקיימים התנאים להחלת סעיף 15 לחוק ההתיישנות, שכן כאמור
2 התובענה לא נדחתה.
3
4 18. ברור כי הגבלת הסעד בתובענה ייצוגית להשבה כנגד רשות נועדה, מחד גיסא, לתמרץ הגשה
5 של תביעות ייצוגיות מסוג זה תוך שנתיים ממועד היווצר העילה, ומאידך גיסא, לתחום את
6 היקף חוסר הוודאות התקציבית בה נמצאת הרשות. מטרות אלה לא יושגו אם יתאפשר
7 לחברי הקבוצה להגיש תביעות אישיות בגין התקופה המוקדמת עד חלוף שנה ממועד מתן
8 פסק דין חלוט בתובענה הייצוגית.
9
10 19. במקרה דנן הוגשה התביעה האישית הראשונה בחלוף למעלה משבע שנים מתום התקופה
11 המוקדמת והתביעות האישיות האחרונות הוגשו בחלוף כ- 12 שנים מתום התקופה
12 המוקדמת.
13
14 20. מטרת התובענה הייצוגית הינה כפולה: הרתעה ויצירת כדאיות להגשת תובענה המאגדת
15 תביעות רבות אשר אין כדאיות בהגשת תובענה נפרדת בגין כל אחת מהן בנפרד.
16 בתביעות האישיות נתבעים סעדים כספיים בלתי מבוטלים אשר ברוב המקרים די בהם כדי
17 להצדיק הגשת תובענה שלא בדרך של תובענה ייצוגית.
18 יש לזכור כי תובענה ייצוגית היא אפשרות דיונית להגשת תביעה אותה ניתן להגיש גם
19 בדרכים דיוניות אחרות, כגון תביעה אזרחית ואין בתובענה הייצוגית משום זכות מהותית,
20 כפי שנאמר בעניין כהן כי:

21
22 **"תובענה ייצוגית, עם כל חשיבותה – וחשיבות רבה נודעת לה – אין היא אלא**

23 **כלי דיוני לאיחודן של תביעות רבות תחת קורת-גג אחת/"**

- 24
25 לפיכך הבחירה להגיש תביעה בתובענה ייצוגית נהנית מהיתרונות הגלומים בכלי דיוני זה,
26 אך בד בבד גם "סובלת" מהחסרונות והמגבלות של כלי דיוני זה.
27 על כן, בנוגע לתביעות השבה כנגד רשות, מי שבחר שלא לעשות שימוש באפשרות הדיונית
28 של הגשת תובענה רגילה, בנוגע לסעד אשר לא ניתן לקבלו בתובענה ייצוגית, אין לו להלן
29 אלא על עצמו, שכן הוראות החוק ברורות וידועות.
30 ההסדר שבחוק מאזן בין הגנות אשר ניתנו לרשות במסגרת התובענה הייצוגית לבין זכויות
31 הפרטים, בכך שלא נמנעת ממי שנמנה בקבוצה בשמה מנוהלת התובענה הייצוגית הזכות

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 11973-02-13 ארז וידל חן קורן ושות' רואי חשבון - 557388006 נ' מדינת ישראל -
האוצר- רשות המיסים (תיק מוביל ברשימת 100 התיקים המאוחדים עם תיק זה)

1 לתבוע אישית בדרך הרגילה, בשל אותה עילה, סעד אשר בית המשפט מנוע מלפסוק
2 במסגרת התובענה הייצוגית.
3 מי אשר הסעד לו הוא זכאי בגין התקופות הנוספות אינו מצדיק הגשת תובענה אישית, הרי
4 שהפגיעה בו מועטה ועל כן היא מידתית בהתחשב במכלול השיקולים, ומי אשר הסעד לו
5 הוא זכאי בגין התקופות הנוספות מגלם פגיעה משמעותית, מוטב כי לא ישן על זכותו ויגיש
6 תובענה אישית בטרם תתיישן תביעתו.

7
8 21. אין בידי לקבל גם את טענת התובעים בדבר קיום הודאת בעל דין המאתחלת את מרוץ
9 ההתיישנות.

10 כך נפסק בע"א 2500/19 מגדיש דוד נ' רשות מקרקעי ישראל (02.07.2020) כי:

11
12 "כפי שהובהר בפסיקה, לצורך אתחול מירוץ ההתיישנות מכוח סעיף 9, על
13 הודאת הנתבע להיות "מפורשת ומלאה", ולא די בכך שהנתבע יודה בקיום
14 העובדות הנדרשות, אלא עליו להודות גם בקיום הזכות של התובע".

15
16 איני מוצאת כי ניתן לראות בעדות של עד אשר הובא לעדות מטעם הנתבעת אך אינו בחזקת
17 נציג שלה כמקימה הודאה לצורך סעיף 9 לחוק ההתיישנות, שהרי רו"ח מיניביצקי היה
18 יו"ר וועדת הקשר של לשכת רואה החשבון לשע"מ ואשר שימש בתפקיד זה מטעם
19 המייצגים ולא מטעם הרשות. גם אין בדברים שנאמרו בעדותו משום הודאה בקיום זכות
20 של התובעים.

21
22 22. אני מוצאת לדחות טענת התובעים בנוגע לתחולת סעיף 8 לחוק ההתיישנות, הואיל ואין

23 תחולה להוראות סעיף 8 לחוק ההתיישנות, בנסיבות בהן הדין לא היה ידוע לתובעים.
24 לעניין היקף תחולתו של כלל הגילוי המאוחר הקבוע בסעיף 8 לחוק ההתיישנות, אפנה
25 לפסק דינו של כב' השופט עמית בע"א 2919/07 מדינת ישראל - הוועדה לאנרגיה
26 אטומית נ' עדנה גיא-ליפל, סד(2) 82 (2010) אשר קבע כי:

27 "מאחר שסעיף 8 לחוק הינו חריג לכלל ההתיישנות, נטל ההוכחה כי
28 התקיים כלל הגילוי המאוחר רובץ על הטוען לו [...] היקף הגילוי: הסעיף
29 מכיל ארבעה תנאים: קיומן של עובדות שנעלמו מן התובע; העובדות
30 מהותיות ויורדות לשורשה של עילת התובענה; העובדות נעלמו מעיני התובע
31 מסיבות שאינן תלויות בו; והתובע לא יכול היה למנוע אותן סיבות אף בנוקטו
32 זהירות [...]. ודוק: עובדות נאמר ולא דין, ולכן גילוי מאוחר של הדין לא נתפס
33 ברשתו של כלל הגילוי המאוחר (גלעד - מחלות סמויות, עמ' 508)".

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 11973-02-13 ארז וידל חן קורן ושות' רואי חשבון - 557388006 נ' מדינת ישראל -
האוצר- רשות המיסים (תיק מוביל ברשימת 100 התיקים המאוחדים עם תיק זה)

23. אי הידיעה אם הגביה נעשתה כדין או שלא כדין, היא אינה אי ידיעת עובדה אלא אי ידיעת
הדין. אין בביטול ההחלטה הדוחה את בקשת האישור כדי לשנות זאת.

24. לאור האמור לעיל, אני מורה על דחיית התביעות של התובעים ביחס לתקופה המוקדמת
מחמת התיישנות.

טענת מעשה בית דין בנוגע לפלוגתת הקיזוזים

25. כאמור ברע"א 8798/16 מאזן דוויק נ' זרביב מרדכי, (26.03.2017):

"את הכלל העיקרי בדבר השתק פלוגתא ניתן לסכם בדברי הנשיא ש' אגרנט,
שנאמרו לפני כחמישים שנה ולא נס ליחס: "אם במשפט הראשון הועמדה
במחלוקת שאלה עובדתית מסוימת, שהייתה חיונית לתוצאה הסופית, והיא
הוכרעה שם, בפירוש או מכללא, כי אז יהיו אותם בעלי-הדין וחליפיהם
מושתיקים מלהתדיין לגביה מחדש במשפט השני, חרף אי-הזרות בין
העילות של שתי התביעות" (ע"א 246/66 ש' ו-ר' קלוזנר נ' ר' שמעוני, פ"ד
כב(2) 561, 584 (1968))."

ובהמשך:

"אם הייתה ההכרעה בפלוגתא האמורה חיונית לצורך ההכרעה במשפט
הראשון, חזקה על בעלי-הדין שהביאו לפני השופט באותו משפט את כל
ראיותיהם והשמיעו בו את כל טענותיהם לגביה, ולכן, לא מן הראוי שיעוררו
את המחלוקת בגינה מחדש, אפילו אם באים לפני בית-משפט בעילה שונה.
יתר על כן, אם הייתה ההכרעה בפלוגתא האמורה דרושה לצורך ביסוסו של
פסק הדין, חזקה על בית המשפט שנתן דעתו על כל פרטיה והקפיד בהפעלת
שיקול דעתו השיפוטי לצורך קביעת הממצא העובדתי או המסקנה
המשפטית..."

כפי שהוזכר ברע"א 9771/16 נובל אנרג'י מדיטרניאן לימיטד נ' משה נזרי, (28.09.2017),
הלכה היא כי:

"השתק הפלוגתא הוא ראש אחד של הכלל הדיוני בדבר "מעשה בית דין"
ולפיו לא ניתן לשוב ולדון בפלוגתא שכבר נדונה והוכרעה בהתדיינות קודמת
בין בעלי דין אף אם עילות התביעה שונות זו מזו בכל אחת מן ההתדיינויות,
וזאת משיקולי יעילות ועל מנת למנוע הכרעות סותרות בפסקי דין שונים
(נינה זלצמן מעשה בית דין בהליך אזרחי 137 (1991) (להלן: זלצמן)).
הפסיקה קבעה ארבעה תנאים מצטברים אשר בהתקייםם יחול הכלל בדבר

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 11973-02-13 ארז וידל חן קורן ושות' רואי חשבון - 557388006 נ' מדינת ישראל -
האוצר- רשות המיסים (תיק מוביל ברשימת 100 התיקים המאוחדים עם תיק זה)

1 השתק פלוגתא: א. הפלוגתא זהה מבחינה עובדתית ומשפטית לפלוגתא
2 שנדונה בהליך הראשון; ב. הפלוגתא הוכרעה בהליך הראשון ונקבע לגביה
3 ממצא פוזיטיבי; ג. הממצא שנקבע בהליך הראשון היה חיוני להכרעה בה;
4 ד. קיימות זהות (או "קרבה משפטית") בין בעלי הדין בשני ההליכים".

5

6 26. אקדים ואציין, כי פלוגתת הקיזוזים לא נכללה בבקשה לאישור התובענה הייצוגית, כפי
7 שנקבע בפסק הדין החלקי בפסקה 13:

8 "...אינדיקציה נוספת לכך שגם התובע עצמו חש מלכתחילה שזה לא
9 המסלול המתאים לבירור טענתו להשבה בגין שירותים שלדעתו ניתנו
10 לשע"מ עולה מכתב התובענה שבה לא מוזכרת עילת תביעה זו. אמנם עילת
11 התביעה הורחבה בהמשך בהסכמת הצדדים, במסגרת מסמכי הפלוגתאות
12 שהגישו הצדדים בשנת 2012, אך אין בכך לאיין את העובדה שהורתה
13 ולידתה של התביעה איננה מזכירה כלל עילה זו, אלא עותרת רק להשבת
14 הסכומים שנגבו בפועל ע"י המדינה."

15 מתוך האמור בפסקה 2 בהחלטת האישור, עולה כי פלוגתת הקיזוזים צורפה לתובענה
16 בהסכם דיוני אליו הגיעו הצדדים בדיון אשר התקיים בפני בית המשפט לעניינים מינהליים
17 ביום 02.05.12.

18

19 27. בפסקה 5(ג) להחלטת האישור נקבע כי עילת התביעה היא:
20 "תביעה נגד רשות להשבת סכומים שגבתה שלא כדין, כמס, אגרה או תשלום
21 חובה אחר".

22 פלוגתת הקיזוזים הוגדרה בהחלטת האישור כך:
23 "האם במסגרת הסכומים שגבתה המדינה (בעניין פרט 11 לתוספת השניה
24 של חוק תובענות ייצוגיות) נכללים גם סכומים שהופחתו מסכומי החיובים
25 בדרך של קיזוז ו/או ניכוי ו/או הנחה, או בכל דרך אחרת".

26

27 28. בפסק הדין החלקי דחה בית המשפט את טענות התובע הייצוגי לעניין פלוגתת הקיזוזים
28 בקבעו כי:

29 "לשיטת התובע, בין הצדדים נעשתה למעשה עיסקת חליפין, דהיינו שעבור
30 מתן השירות ע"י המייצגים הם זכו לתמורה בצורת הפחתת החיוב, לכן יש
31 שווי כספי לשירות זה.

32 יש לדחות על הסף את טענת עסקת החליפין של התובע מחוסר סמכות
33 עניינית של בימ"ש זה... חוק תובענות ייצוגיות אינו מאפשר הגשת תובענה

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 11973-02-13 ארז וידל חן קורן ושות' רואי חשבון - 557388006 נ' מדינת ישראל -
האוצר- רשות המיסים (תיק מוביל ברשימת 100 התיקים המאוחדים עם תיק זה)

1 מנהלית ייצוגית להשבת שווי של שירותים שקיבלה הרשות בעין וכשנגדם
2 נתנה הנחה בתשלום. כל זאת בהנחה שתקבל טענת התובע שאכן
3 התקיימה עסקת חליפין ולא מתן הנחה."
4 בפסה"ד מיום 22.10.17 נקבע כי:

5 "הניסיון לצייר את מדיניותה של רשות המסים להענקת הנחות בעבור
6 השימוש במערכת שע"מ כמעין עסקת חליפין בין המשיבה לבין המייצגים,
7 בדמות מתן שירותים מצד האזרחים, וקבלת תמורה בשווי כספי עבורם,
8 חוטא למציאות.

9 ... רשות המיסים לא ראתה בהנחות אלה אמצעי לתשלום בעד שירות כזה או
10 אחר שסיפקו המייצגים בשימושם במערכת שע"מ, אלא היא נועדה לשם
11 עידוד השימוש במערכת שע"מ, כחלק ממדיניות כללית של מעבר למתן
12 שירותים מקוונים."

13 ובהמשך:

14 "... מן האמור לעיל עולות אפוא שתי מסקנות: ראשית, אין עסקינן בסכומים
15 אותם גבתה בפועל רשות המיסים מהמייצגים; שנית, ההנחות ניתנו לצורך
16 עידוד מדיניות מסוימת, ולא כתשלום עבור שירות שנתנו המייצגים לכאורה.
17 אמת היא, כי למשיבה צמחה טובת הנאה מההנחות שניתנו, בדמות החיסכון
18 במשאבים לצורך מתן שירותים פרונטליים. ואולם טובת הנאה צמחה גם
19 למייצגים. מעבר לכך, איני סבור כי יש לכלול את שווי טובת הנאה שצמחה
20 למשיבה כסכומים אותם היא גבתה בפועל שלא כדין, כאגרה או כתשלום
21 חובה כלשהו. כך גם סבורני כי מסקנה לפיה המשיבה נדרשת להשיב את
22 סכומי ההנחות שנתנה, ואשר כלל לא נגבו על ידה, אינה עולה בקנה אחד עם
23 מבחן ההיגיון והשכל הישר". (ההדגשה שלי – ש.ק.ו.)

24 מתוך האמור לעיל עולות שתי מסקנות:
25 דחיית טענות התובע הייצוגי לעניין פלוגתת הקיזוזים קובעת למעשה כי שווי "הקיזוזים"
26 אינו נכלל בעילת התביעה הייצוגית כסכומים שגבתה הרשות שלא כדין.
27 בפסק הדין מיום 22.10.17 נקבעו ממצאים פוזיטיביים בנוגע לפלוגתת הקיזוזים ובהם כי
28 ההנחות ניתנו לצורך עידוד מדיניות מסוימת, ולא כתשלום עבור שירות שנתנו המייצגים
29 לכאורה.

30
31 29. כפי שצינו התובעים בסעיף 42 לתשובתם לבקשה, המסכת העובדתית הרלבנטית לסוגיה
32 זו פורטה בסעיפים 4(ד) ו-4(ט) לכתבי התביעה, ובהם ניתן לראות כי התובעים חוזרים על
33 טענות אשר נדונו ונדחו במסגרת ההליך הייצוגי.

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 11973-02-13 ארז וידל חן קורן ושות' רואי חשבון - 557388006 נ' מדינת ישראל -
האוצר- רשות המיסים (תיק מוביל ברשימת 100 התיקים המאוחדים עם תיק זה)

1 בסעיף 4(ד) נכתב כי :

2 **"...הנה כי כן, התשלום למייצגים בגין "סל השירותים" שהעניקו לנתבעת**

3 **נעשה בפועל בדרך של זיכוי שקוזז מסכומי החיובים בגין השימוש במערכת**

4 **שע"מ כאמור."**

5 עבוד כאמור לעיל, נקבע בפסה"ד מיום 22.10.17 כי :

6 **"ההנחות ניתנו לצורך עידוד מדיניות מסוימת, ולא כתשלום עבור שירות**

7 **שנתנו המייצגים לכאורה."**

8 עוד נכתב בסעיף 4(ד) כי :

9 **"ככל שכמות הדוחות המסודרים באמצעות מערכת שע"ס גדלה, כך גדל**

10 **סכום הזיכוי שניתן למייצגים על דרך של קיזוז כאמור."**

11 ובפסה"ד מיום 22.10.17 נקבע כי :

12 **"כלל לא התקיימה זיקה בין שווי הפעילויות שנדרשו המייצגים לבצע, לשווי**

13 **ההנחות שניתנו להם."**

14 זהו עוד ממצא פוזיטיבי אשר נקבע בהליך הייצוגי.

15 טענות אלא חוזרות על עצמן גם בסעיף 4(ט) לכתבי התביעה שם נכתב כי :

16 **"זיכויים אלה שהנתבעת קיזזה מסכום החיוב הכולל שעל התובע היה לשלם**

17 **לנתבעת בגין השימוש במערכת שע"ס, הינם בבחינת תשלום או תמריץ מצד**

18 **הנתבעת, שניתן לתובע בגין "סל השירותים" לרבות "שרותי השידור"**

19 **שהעניקו המייצגים לנתבעת..."**

20 טענות אשר כאמור לעיל נדחו בפסה"ד מיום 22.10.17.

21 בסיפא של סעיף 4(ט) נכתב כי :

22 **"הינו מחד גיסא תשלום של הנתבעת לתובע בגין "סל השירותים" לרבות**

23 **"שרותי השידור" שהעניקו המייצגים לנתבעת ומצד שני מהווה סכום**

24 **הקיזוז תשלום של התובע לנתבעת בגין השימוש במערכת שע"ס"**

25 תיאור זה הוא חזרה על טענת עסקת החליפין של התובע הייצוגי אשר נדחתה, כפי שצוטט

26 לעיל, הן על ידי בית המשפט המחוזי והן על ידי בית המשפט העליון במסגרת הערעור.

27 לא מצאתי כי עלה בידי התובעים להצביע על העדר זהות, עובדתית ומשפטית, בין פלוגתת

28 הקיזוזים שהוכרעה במסגרת ההליך הייצוגי לבין הפלוגתא העומדת לדיון בהליך זה.

29 בית המשפט סיים הכרעתו בנוגע לפלוגתת הקיזוזים באומרו כי :

30 **"כל אלו יחדיו מובילים אותי אפוא למסקנה כי אין מקום להתערב בהחלטתו**

31 **של בית המשפט המחוזי שלא לכלול בסכום ההשבה את שווי ההנחות**

32 **שניתנו למייצגים."**

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 11973-02-13 ארז וידל חן קורן ושות' רואי חשבון - 557388006 נ' מדינת ישראל -
האוצר- רשות המיסים (תיק מוביל ברשימת 100 התיקים המאוחדים עם תיק זה))

- 1 מדברים אלה עולה כי ההכרעה בפלוגתא היא מפורשת והייתה חיונית לתוצאה הסופית
2 אשר נקבעה בהליך הייצוגי.
3 לצורך ההכרעה נקבע כי אין עסקינן בסכומים אותם גבתה בפועל רשות המיסים
4 מהמייצגים וכי ההנחות ניתנו לצורך עידוד מדיניות מסוימת, ולא כתשלום עבור שירות
5 שנתנו המייצגים לכאורה.
6 לפיכך, סכומים שהופחתו מסכומי החיובים בדרך של קיזוז ו/או ניכוי ו/או הנחה, או בכל
7 דרך אחרת אינם נכללים במסגרת הסכומים שגבתה המדינה ועל כן שווים אינו נכלל בסכום
8 ההשבה.
9 לגבי הדרישה של זהות בעלי הדין לא התעוררה מחלוקת בין הצדדים.
10
11 30. לאור האמור לעיל, מתקיימים כל התנאים לקיום השתק פלוגתא בנוגע לעילה המכונה
12 "פלוגתת הקיזוזים" ולפיכך אני מוצאת כי התובעים מושתקים מתביעתם מהנתבעת ועל
13 כן אני מורה על דחייתה על הסף של עילה זו.
14
15 31. לאור התוצאה אליה הגעתי הן בסעיף 24 להחלטה זו לעייל והן בסעיף 30 להחלטה זו לעייל,
16 אני מחייבת כל תובע לשלם לנתבעת סך כולל של 1,000 ₪ הוצאות ושכ"ט עו"ד בגין בקשה
17 זו.

ניתנה היום, כ"ה אדר תשפ"א, 09 מרץ 2021, בהעדר הצדדים.

שלהבת קמיר-וייס, שופטת, סגנית הנשיאה

22
23